

12.

ACC. N:R M. 16616: 1-18.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Karin Olsson o. Inger Jöstöm*
 Härad: *Härjedalen* Berättare: *Otto Andersson, Västerlångg. 41*
 Socken: *V. Fallerup* Berättarens yrke: *kyrkogårdsföreståndare*
 Uppteckningsår: *1966* Född år *1887* i *Nöbbelöv, V. Fallerups sn.*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I var i LMF 126 s. 1-18
(a-o) *(skisser s. 17-18.)*

LMF 126
* sid. 16
* gälden Estor

Ifylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: Otto Andersson
" födelseår: 1887
" födelseort: Nöbbelöv 2
" yrke: Kyrkogårdsföreståndare

Makes/makas namn: Elin
" födelseår: 1889
" uppväxtort: Sallerup 4
" yrke: -

Faders namn: Anders Persson
" födelseår: 1840
" uppväxtort: Nöbbelöv
" yrke i staden: Lantbrukare
" yrke före ev. inflyttning till staden: -

Moders namn: Sissa
" födelseår: 1847
" uppväxtort: Borlunda
" yrke i staden: -
" yrke före ev. inflyttning till staden: -

Farföräldrars yrke: Lantbrukare
Morföräldrars yrke: Lantbrukare
Antal syskon: 8

ACC. N:R **M.** 16616:/.
126 a

Fadern var lantbrukare. De hade eget lantbruk. På sommaren började arbetet kl. 4.00 och slutade ca 19.30 och på vintern började man omkring 5 - 5.30 på morgonen och slutade vid mörkret. Arbetet bestod i allt på ett lantbruk förekommande sysslor. Man hade självhushåll och klarade sig bra på vad gården gav. Vid höstgillet och vid fästerna till julen var alla anställda med. Vid dessa tillfällen dansade man och åt och drack gott. Man hade i regel 8 anställda på gården. De anställda åt med familjen och bodde på gården. Till julen fick alla anställda någon liten bagatell. Alla barnen hjälpte till i lantbruket ända tills de flyttade hemifrån.

I ca 10 år var fadern nämndeman medan han fortfarande skötte lantbruket. Periodvis var han med i kommunalfullmäktige.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16616:2.

ACC. N:R M. 126 b

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Under hela sin uppväxttid bodde herr A. i Nöbbelöv 2. Boningslängan var av tegel. Huset hade en bostadsvåning och en källarvåning. I boningslängan bodde 11 personer. 3 drängar bodde i drängkammaren bredvid foderloga (utanför boningshuset). Huset byggdes år 1885 av Åkerlund & Johnsson. Där har inte gjorts några om-, tillbyggnader eller reparationer sedan dess. Hyran var ca 6 % på 12.000:-, som var byggnadspriset. De olika rummen var Dansesalen, där man dansade vid festliga tillfällen, Yttersta rummet och Trädgårdsrummet användes som sällskapsrum vid fester. Dessa tre rum användes aldrig i vanliga fall. I Kistekammaren förvarades alla barnens kistor för hemgifter och i Spiskammaren sattes maten in. Kammaren tjänstgjorde som sovrum och Storstugan var sovrum och matsal. Kontoret användes sällan. Rummen användes lika under alla årstider. I Storstugan utförde man handarbete, t.ex. vävning. Gästerna spridde sig i hela boningshuset. Supén serverades i Storstugan. Barnen vistades där de övriga familjemedlemmarna var. Far och mor och de minsta barnen låg i kammaren. För övrigt låg några barn i Storstugan och några i Kistekammaren. Föräldrarna var helt nöjda med bostaden, som var modernast i trakten. Möblerna beställdes hos snickaren. På väggarna hängde plan-scher från tidningen Allers-Familjejournal. I de fina rummen hade man trägolv och trasmattor för att skydda dessa. I Stugan och köket sandade man och strödde ut enekvistar varje dag. Andra sandade golven varje dag. Grannarna hade i regel äldre möblering. Det fanns inga möbler i barndomshemmet som ansågs särskilt fina. I umgängeskretsen fanns heller inga möbler, som ansågs för fina eller gammalmodiga. I väggen mellan Storstugan och Kammaren fanns en ugn, som värmdes båda rummen. Köket värmdes av en järnspis. Vid sekelskiftet fick de koksugnar i Kontor och Sal. Käksspisen var en gjuten järnspis med två plattor och bakugn. I köket hade man hemmastöpta talgljus och i övriga rum fotogenlampor. Man tände då det var riktigt mörkt. Efter den tredje torsdagen i mars fick man inte ha tänt.

skiss över gården med följer.

16616:3.

ACC. N:R M. 126 c

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Den dagliga kosten bestod av hembakat bröd, salt sill, salt och rökat svin- och fårkött samt potatis. Man åt samma mat hela veckan. Mjölk dracks till varje måltid. Kaffe drack man en gång på morgonen och en gång på kvällen. Kaffe ansågs vara en lyxvara. Folk vågade inte äta hästkött. Inälvsmat förekom endast i leverkorv till julen. Det fanns ingen motvilja mot inälvsmat, men det förekom inte i brist på recept. Salt sill användes mest. Ibland förekom torsk, men den var inte omtyckt. Lite grönsaker åt man, såsom vitkål och morötter, senare även ärter (omkr år 1895) och bönor. Tomater kände man inte till förrän efter första världskriget. Någon gång kunde det hända att ett födelsedagsbarn fick en apelsin om man varit inne i staden ändå. Kaffe och socker köptes i staden, allt annat fanns på gården. Man köpte aldrig färdiglagad mat. Man bakade grovt bröd och hemmasiktat bröd. Till jul och påsk bakades vetebröd. De traditionella julkakorna, såsom klenätter, gorån och pepparkakor bakades varje jul. Bakugn fanns i källaren. Man bryggde både öl och dricka. Slakt av får och lamm skedde i oktober och till julen slaktade man för hela året. Kaniner hade man inte, men däremot höns och gäss. Gässen såldes medan hönsen var för egetabruk. Hönsen gick lösa och utfodrades med helt spannmål samt det de själva plockade upp på markerna. Det var ingen särskild, som skötte dem. Man hade endast prydnadsträdgård. Både stekning och kokning av maten förekom. Det var ungefär lika mycket. Bland hushållsredskapen fanns stekpanna och kopparkärl. Man rostade kaffeböner. Vid kalas krossade man senap. Man rökte och saltade kött och lade in lingon i socker så att det räckte för hela året. Det konserverade förvarade i källaren. Man skaffade sig ett vinterförråd med lite rovor och morötter, som förvarades i källaren.

Familjen svalt aldrig. Under kriget var det ransonering, men folk på landet klarade sig bra. (Vid denna tidpunkt en hel del vanor ändrats på gården. Tidigare uppgifter är från tiden före och omkring sekelskiftet.)

På sommaren förekom fem måltider: frukost kl. 5.30, lillmiddag äts på fältet kl. 9.00, middag kl. 12.00, meraftan kl. 17.00 och kvällsmat kl. 19.30. På vintern förekom endast tre måltider: frukost kl. 6.00, middag kl. 12.00 och kvällsmat kl. 18.00. Alla familjemedlemmarna åt samtidigt i Storstugan. Lillmiddagen bars ut till arbetarna på fältet och bestod av landgångar med flott eller smör och rökt korv. Man hade samma tider utom vid jul och påsk. Man åt vardag som söndag i Storstugan, där det permanent stod ett långbord med bänkar och stolar. På ena kortänden satt far och mor. På fars vänstra sida på långänden satt först förste drängen sedan andre drängen, halvkarlen, vaktepågen och ryktaren. Vid mors högra sida vid långänden satt äldsta barnet och sedan de

16616:4

ACC. N:R M. 126 c

andra i åldersordning. På andra sidan om barnen satt pigorna. Borttersta bordsänden begagnade gästerna. Det var ingen, som behövde stå och äta. Barnen fick prata under måltiden. Duk användes endast vid julen för övrigt hade man inget underlägg. Vaxduk kom i bruk strax efter sekelskiftet men betraktades som lyx. Man hade knivar och hornskedar till bestick samt skålar, som alla åt gemensamt ur. Det förekom en finare uppsättning porslin, som förvarades på hyllor i garderoben. Detta var inköpt vid giftermålet. Det förekom bjudningar med mat. Man bjöd då på den vanliga maten. Kaffebjudningar förekom inte mycket. Brännvin förekom ibland i vardagslag. Sup till maten, när man hade tröskat och till julen. Vid fester kunde det förekomma punch, konjak, rom, likör och vin.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 16616:5.
126 d

Till vardags var föräldrar och barn klädda i hemvävd vadmal, mollskinnbyxor och bomullsblus samt bomullsklänningar. Som högtidskläder hade de svarta kläder. Skräddare kom hem till gården och sydde allt som behövdes, ingenting ändrades eller förfärdigades av familjen själv. Symaskin köptes strax före sekelskiftet. Klädgåvor förekom inte. I arbetet hade man träskor. Skor av kalvskinn förekom också och även av hästhud, som var det finaste. Man hade samma skodon sommar som vinter. Skomakaren kom till gården och sydde skorna och sulade dem. Som huvudbonad användes vegamössa, stickad mössa på vintern, klut vid bröllop och dyl. och i kyrkan hade man silkes-schalett. Herr A. kände inte till vad kubb är för något. I början av 1900-talet brukades hatt av stadsdamer, medan man på landet behöll schalet. Herr A. kunde bara erinra sig sotarens höga hatt såsom särskild yrkesdräkt. Män och kvinnor i herr A:s samhällsgrupp var klädda på ungefär samma sätt och det fanns inga plagg, som var särskilt utmärkande för dem. Det var ungefär samma dräktskick inom andra samhällsgrupper. Alla måste gå i kyrkan och hade då svart kläde. Frireligiösa och personer av politisk tillhörighet förekom inte i herr A:s trakt. Det fanns inget särskilt ungdomsmod.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16616:6.

ACC. N:R M. 126 e

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Herr A. kallade sina föräldrar för far och mor. Det gjorde han även när han talade om dem med kamrater. Nära bekanta till föräldrarna tilltalades med förnamn och efternamn eller t.ex. mor Per Nils (= Per Nils' hustru). Släktingar tilltalades med t.ex. moster + förnamn. Föräldrarna tilltalade varandra med "du" eller förnamnet.

Det bodde ingen äldre släkting i hemmet.

Barnpigan skötte spädbarnen och övervakade lekarna och mor matade småbarnen.

Någon gång förekom det att man tog ut barnen på promenad innan de kunde gå. Då var det antingen mor, far eller någon tjänare som bar dem. Barnvagn fanns inte.

Mor och far hade tillsammans hand om uppfostran av barnen. Barnen bestraffades med ris. Åga förekom såsom tillrättavisning, när de slog sönder något. Far utdelade ågan.

Man skrämde aldrig barnen med polisen, men däremot med spöken och trollkärringar.

Eftersom arbetsdagen var lång, lade man sig efter kvällsmaten. På vinterkvällarna kunde det ibland förekomma kortspel. Alla var hemma på kvällarna. Ingen gemensam

sysselsättning förekom. Man pratade mycket med varandra, men förde inte någon direkt diskussion. Man ventilerade vad som hänt under dagen. Prat mellan föräldrar och barn

förekom inte så mycket och bestod mest av tillrättavisningar och order från föräldrarna. Föräldrarna pratade sinsemellan. På lördagar och söndagar var familjen tillsam-

mans som på vardagar. Det hände att barnen lekte gömme. Familjen hade ingen släkt i staden. Några släktingar bodde i samma församling som herr A. och några i Borlunda.

Man besökte varandra mest vid begravning, bröllop och andra högtidliga tillfällen.

Besöken varade i regel till midnatt. Det förekom inte att släktingar eller andra bodde tillfälligt hos familjen.

16616:7.

ACC. N:R M. 126 f.....

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fadern var tillsammans med sina kamrater (= lantbrukarna i trakten). De träffades i regel helt apropå ute på fältet och gick hem till varandra. Dessutom träffades de på Ålderman, dvs. det kalas, som åldermännen ställde till med för byamännen, när han skulle avgå. Då kamraterna träffades i hemmet fick de andra familjemedlemmarna också vara med. Mat och dryck förekom vid dessa tillfällen. Modern hade inget umgänge utanför hemmet mer än grannfruarna. De träffades bara, när någon hade ett ärenden till den andra. Föräldrarnas närmaste umgängesvänner var släkten, som bodde dels i samma församling som de själva och dels i Borlunda. De träffades vid högtider. Barnkalas förekom inte. Ingen i familjen deltog i större fester utanför hemmet. Då och då var det några lantbrukare, som ordnade slädfärder och tog med sig sina hustrur. Fanns det plats kunde även någon tjänare få följa med. Inga barn var med. Far och mor var en gång på teatern i Hälsingborg och såg Wermlänningarna. Någon gång gick hela familjen på cirkus. Det ända offentliga dansstället man kände till var logdansen, där man fick betala 1:- kr för hela kvällen med dans och kaffe. Det förekom skridskoåkning på ån, men man kan inte betrakta det som sport.

Fanns det några leksaker, så var de av egen tillverkning. Barnen och deras kamrater fick leka inomhus i Stugen och köket vid dåligt väder. Utomhus lekte man gömme i trädgården och ekonomihusen. Man spelade även brännboll. Dessa lekar förekom i alla åldrar bland både pojkar och flickor. Det förekom inte att barn och ungdommar gick omkring och sjöng för att tigga pengar eller dylikt. Det fanns inga bestämmelser om hur länge man fick vara ute på kvällarna, men man måste hålla sig inom det egna området.

Några nöjen fanns inte. Gångbildningar förekom inte.

Det hände ett par gånger på hösten och vintern att ungdomarna själva ordnade logdans.

16616:8.

ACC. N:R M. 126.g.....

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Dop: Dopet hölls hemma. Gudmor, gudfar och familjen var närvarande. Man var klädd i den egna söndagskostymen. Kalas förekom inte. Som dopgåva gavs en peng, för det mesta insatt på sparbanksbok.

Konfirmation: Konfirmation skedde i kyrkan. Till konfirmationen fick pojkarna långbyxor och flickorna långa klänningar. Endast familjen var närvarande. Klädsel var den egna söndagskostymen. Det förekom inget kalas och man gav inte blommor eller andra gåvor.

Skolavslutningar: Till skolavslutningen fick man ny kostym. Några av familjemedlemmarna var närvarande. Inget kalas och inga gåvor förekom.

Förlovning: Förlovningsringarna var släta i 18 k. guld. Vid förlovningen skickade man ut förlovningskort till de som man ämnade bjuda på bröllopet. Inga gåvor förekom. Ingen annonsering.

Lysning: Ingen uppvaktning och ingen annonsering.

Svensexa och möhippa: Fanns inte.

Bröllop: Man vigdes hemma. Alla bekanta (släkt och vänner) var närvarande och man hade musikanter, som spelade. Man var klädd i kyrkdräkten (söndagskostymen). Vid middagen efter vigseln bjöd man på köttsoffa, bulljong, pastej, fisk, glass och spettekaka samt snaps till maten och vin. Bröllopspresenterna bestod av saker till hemmet såsom prydnadsföremål och saker för dagligt bruk. Bruden fick vigselring vid vigseln. Ingen annonsering.

Silverbröllop och guldbryllup: Firades inte.

Begravning: Den döde lades på sommaren i källaren annars i ett kallt rum klätt med lakan. Begravningen skedde på församlingens kyrkogård. Alla bekanta (släkt och vänner) var närvarande. Man hackade lövruskor och strödde ut löv på vägen. Pärlkransar, blommor och ljus placerades runt kistan i rummet. Man var klädd i söndagskostymen. Efter begravningen åt man middag i sorgehuset (se bröllopets middagsrätter). Ibland förekom dödsannonser i tidningen.

Födelsedagar och namnsdagar: Namnsdagar firades aldrig. Barnens födelsedagar firades aldrig. När någon av föräldrarna "nollade" ställde man till med kalas för släkt och vänner. Man klädde sig då i söndagskostymen. På kalaset bjöd man först på kaffe och sedan supé (samma rätter, som på bröllopsmiddagen) med öl och brännvin. De närmaste släktingarna gav ibland en prydnadsaktig födelsedagspresent. Ingen annonsering. Ingen uppvaktning utanför kalaset. Inga hälsningar per post.

16616:9.

ACC. N:R M. 126 h

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Nyår: Nyårsafton firades som andra aftnar. Vakan förekom inte. Hela familjen och tjänstefolket var samlade hemma.

Trettonhelgen: Man hade inga stjärngossar.

Fastlag: "Släkkatten ur tunnan" och "Ta ringarna" förekom inte. Man åt vetebullar utan grädde. Skar i sönder dem och lade dem i varm mjölk. Man hade ingen särskild mat de olika dagarna i fastan. Fastlagsris förekom inte.

Påsk: Man klädde inte ut sig, men fäste "häxor" och "blåkullakäringar" på varandra. Risning förekom inte. På långfredagen hade man söndagskostymen på när man gick i kyrkan. För övrigt levde man som vanligt hela dagen. Första morgonen i påsken fick var och en ett tjog ägg, som han fick disponera över och äta när han ville under påsken. De var kokta och färgade i kaffesump. Den enda äggleken, som förekom var äggprickning.

Valborgsmässoafton och första maj: Firades inte, utan betraktades som vanlig arbetsdag.

Pingst: Ingen utfärd förekom. Man pryddes inte hemmet med grönt. Någon gick i kyrkan, för övrigt var man hemma.

Midsommar: Ibland hade man majstång, som man gjort själv. Midsommaren firades för övrigt som en söndag. Eldar förekom inte.

Mårten: Firades inte.

Advent: Kyrkgång. Varken ljus eller adventsstjärna förekom.

Lucia: Firades ej.

Jul: Till julen slaktade man 4 - 5 stora svin, bakade vetebröd, pepparkakor och gorån samt brygde ibland öl, svagdricka och efterdricka (bryggningen försvann strax före sekelskiftet). Före julen skulle man också storstäda och bada. Julskyltning och julinblåsning förekom inte. Föräldrarna gav smäsaker i julklappar åt barnen och tjänstefolket. Jultomte förekom mycket sällan. Julgranen var klädd med glitter, stjärnor, flaggor och äpplen. Inget dopp i grytan. Julaftonen åt man lutfisk, risgrynsgröt och skinka, juldagen revbensspjäll, stuvad lutfisk och köttbullar och annandagen bruna bönor och kokt skinka. Till måltiderna tog man en snaps och drack hembrygt öl och ädricka. Man satte kulört papper omkring lampor och ljus och lade duk på bordet.

16616:10.

ACC. N:R M. 126 i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Läkare anlätades sällan förrän det var för sent. Man anlätade då doktor Ström, som var något slag av provinsialläkare. Innan man sökte läkare försökte man med Åsums-pågen i Sjöbo som betraktades som "klok". Honom kontaktade man för allting. Någon skulle resa till Åsums-pågen och ha en bit av den sjukes underkläder med sig. Denna bit undersökte han med förstoringsglas, brände biten och undersökte askan. Därefter ordinerade han medicin, som mot recept kunde köpas på apoteket. Blev den sjuke bra, så var det Åsums-pågens förtjänst, blev han inte bra, så var det inte Åsums-pågens fel ansåg man. Vid ont i bröstet brukade man lägga senapslapp på bröstet och hade man någon böld, så kokte man gröt och lade på den varm på bölden. Den sjuke låg i sin vanliga säng och passades upp av familjen. Febertermometer fanns inte, man kände den sjuke på pannan. Herr A minns inte om det var någon som låg sjuk särskilt länge i hemmet. Sjukhus anlätades i allra sista hand. En som blev inlagd på sjukhus ansågs inte komma därifrån. Då var man dödsdömd. Förlossningar skedde hemma. Församlingens barnmorska anlätades. Barnaföderskan låg i ett eget rum, annars inga särskilda arrangemang. Familjen i övrigt klarade sig själva. Modern låg ca en vecka efter förlossningen. Barnen ammadess i 1 - 1 1/2 år.

Man badade i ett stort bykkrar i källaren. Detta skedde till julen. Man hade både loppor och hårlöss. Råttor hade man också, dessa höll katten efter. Ibland hade man även råttfällor. Man sopade golvet varje dag och städade till söndagen. Storstädning till högtiderna. Vid städningen använde man sig av skurspann, borste och trasa samt soda och såpa. Man tvättade i tvättstugan i källaren och sköljde i ån. Småtvätt förekom inte. Stortvätt till högtiderna och i övrigt när det behövdes. Som tvättmedel användes soda och såpa.

16616: //

ACC. N:R M. 126 j

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det enda slag av socialvård var fattiggården, där fattighjonen fick arbeta så gott de kunde. Det understödet fattiga familjer fick var privata gåvor. Lantbrukarna kom med mat, när de slaktat eller bakat. En del gick runt i gårdarna och tiggde och blev påbjudna på en måltid. Hjälpens var helt spontan. När det märktes, att någon behövde hjälp, så fick de. Till julen delade lantbrukarna ut mat och ibland också kläder till de fattiga. Denna hjälp från privat håll ansågs helt naturlig, ingen funderade över den. Kunde de gamla inte klara sig själva, kom de till fattiggården. Om de hade barn, skulle dessa dra försorg om sina föräldrar. Det hem, som fanns var fattiggården. Om där var dåligt eller bra berodde på föreståndarparet. De gamla hade kvar sina gamla sysslor så länge de kunde. De arbetsoförmögna omhändertogs i regel av familjen. Man kunde inte påräkna någon hjälp vid långvarig sjukdom. Arbetsgivaren hade inga skyldigheter att hjälpa och samhället gav ingen hjälp. Möjligen tittade grannarna till den sjuke.

ACC. N:R M. 16616:12.
126 k

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Gårdarna slog sig ibland ihopa, när de skulle köpa någon maskin. Ångtröska hade de gemensamt. Gemensam prenumeration hade man på Bülöfstidningen (Lunds Dagblad) och sedan på Eslöfstidningen.

Det fanns andelsmejerier, där föräldrarna var med. Direkt kooperativa rörelser fanns inte, men inställningen till andelsmejerierna var positiv. De privata affärerna hade man mycket lite att göra med.

Något organiserat utbyte av arbetshjälp fanns inte. Sjuk- och begravningskassor fanns inte.

Fackföreningsrörelser fanns inte före sekelskiftet.

16616:13.
ACC. N:R M. 126 1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I familjen läste man Bülows tidningen (Lunds Dagblad) och Eslövstidningen. Något politiskt parti kom man inte i kontakt med. Förstamajdemonstrationer hade man inte börjat med.

Inställningen till kungadömet var mycket positiv, nästan gudomlig. Kungabilder fanns i varenda stuga.

16616:14
ACC. N:R M. 126 m

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Familjen tillhörde svenska kyrkan. Man gick i kyrkan till helgerna, vid nattvard och åtminstone varannan söndag. Det fanns inga motsättningar inom familjen eller grannarna emellan ifråga om religion eller kyrkosamfund. Baptisterna ansåg man vara lite egendomliga. Husandakt förekom någon gång i hemmet; men man läste aldrig högt ur bibeln eller andra andaktsböcker. Uppfostran var religiöst färgad så tillvida att man förmanades att hålla sig till den kyrkliga religionen och dess regler. Aftonbön läste aldrig herr A som barn. Bordsbön förekom inte. När man talade om vad barnen borde göra och inte fick göra, talade man om himmel och helvete. Inga lekar eller nöjen var direkt förbjudna, för att de ansågs syndiga. Föräldrarna fäste stor vikt vid konfirmationen. Herr A vet inte om det fanns borgerlig konfirmation och vigsel. Allt vad statskyrkan och prästerna gjorde var odiskutabelt. Denna uppfattningen rådde allmänt.

16616:15
ACC. N:R M. 126 n

Man läste inte mycket i familjen. Man prenumererade på dagstidningen tillsammans med grannarna. Familjen hade mycket lite intresse för läsning. Detsamma gällde grannarna. Det hände aldrig att föräldrarna tyckte att barnen läste för mycket. Fortsatta studier efter folkskolans slut förekom inte i herr A:s familj. Bönderna kunde kanske hålla någon av barnen i högre skola. Förmånen att studera vidare var förbehållen särskilt begåvade och på tillrådan av prästen. Det var ingen ur arbetarklassen, som avlade studentexamen eller akademisk examen. De yrken, som ansågs passande och bra för dem som tillhörde arbetarklassen var lantbruksarbetena. Herr A:s föräldrade påverkade inte yrkesvalet. Yrken som föräldrarna ansåg vara bra och lämpliga var lantbrukare, snickare, skomakare och smed. Själv ansåg herr A att det var bra att bli snickare. Avgörande för det slutliga valet var ekonomiska faktorer och fallenhet för yrket. Man bodde i regel hos arbetsgivaren. Studiecirklar och föreningar med bildningssyfte fanns inte.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16616:16.

ACC. N:R M. 126 o

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

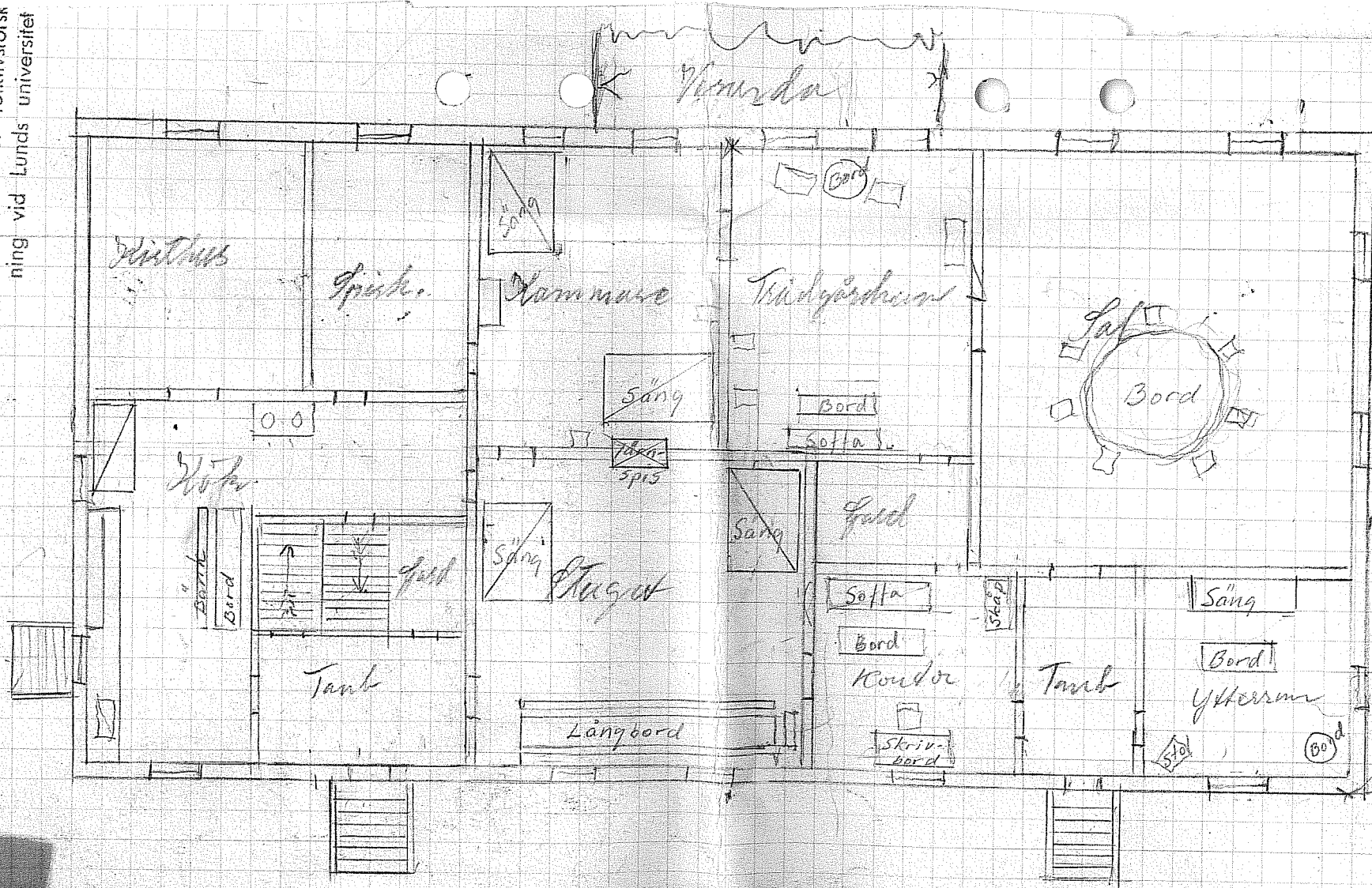
Eslöv blev stad först 1911. Under herr A:s barndom var det en köping. De högsta husen hade tre våningar. Hyreshus förekom knappast. Ofta förekom envåningshus, där man hade en del av huset till affär och resten till bostad. Lantbrukarna ansåg stadsbefolkningen förnäma och kallade dem "köpstafolk".

Uppfattningen om följande samhällsgrupper: Studenterna ansågs förmer än andra. Hantverkarna var en lite högre klass än lantbefolkningen. Kontorsfolket ansåg man för lite mer än lantbefolkningen, men ^{man}såg ändå ner på dem och kallade dem "knoddar". Bönderna var i klass med handlarna i staden. Lantarbetaren var den lägsta arbetarklassen. Allt vad prästerna sade och gjorde var rätt. Lärarna var en högre klass än bönderna. De "rika" hade man mera respekt för. Det var t.ex. en affärsman med egen affär, eget hus och bra ekonomi samt godsägarna.

Fanns inga parkområden i Eslöv. Var man ute och promenerade, så gick man bortåt Sallerup. Det var mer de finare familjerna, som var ute och promenerade. Några platser, där folk gärna samlades för att prata fanns inte.

Västerlånggatan kallades för Trulsagatan innan den fick riktigt namn.

M.16616:17

126 b

Otto Andersson
Kyrkogårdsförest.
Västerlångg. 41, Estör
född år 1887
Nöbbelör 2.

N. 16616:18.

9
Hämsparhet

Laga

Box
för myndighet

För

Fodergång

Blått

Blått

Portgång

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

M. 16616:18.

Handskrift

Tröskeloga

drum

Tröskeloga

Tröskeloga

Tröskeloga

Tröskeloga